

SENTÈNCIA 98-21 DEL 12 DE MAIG DE 1998

AUTORITZACIONS DE RESIDÈNCIA I TREBALL. La quota prevista, per la legislació relativa a l'immigració, de 500 autoritzacions pel període comprés entre l'1 de juny de 1996 i el 31 de maig de 1997 estava exhaurida. La decisió de refús de l'autorització és per tant ajustada a dret.

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. B.P. va interposar recurs contra la decisió d'ordenar l'expulsió del Principat consecutiva a la resolució de Govern de data 17 de març de 1997, desestimant la sol·licitud d'autorització de sojorn i treball del Sr. Nikolaus B., confirmada per desestimació tàcita del recurs administratiu previ interposat en data 27 de març de 1997.

2.- En la seva sentència de 19 de novembre de 1997, el Tribunal de Batlles ha desestimant la demanda interposada pel Sr. B.P.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 3 de febrer de 1998, el Sr. B.P. manifesta principalment:

-que la denegació de l'autorització de sojorn i treball no està suficientment motivada i per tant és anul·lable.

-que el Sr. Nikolaus B. podria romandre a Andorra "en concepte de turista, sempre sense desenvolupar, en absolut, cap tipus de tasca professional, donat que la presència del Sr. Nikolaus B. no suposa cap amenaça a la pau, moralitat i tranquil·litat del Principat d'Andorra".

En el seu escrit de conclusions de data 6 de maig de 1998, el Sr. B.P. confirma que l'acte administratiu que discuteix és la denegació de l'autorització de sojorn i treball per part del M.I. Govern i demana que el Sr. B. pugui romandre a Andorra en concepte de turista.

4.- En la seva contesta de data 17 de febrer de 1998, el M.I. Govern manifesta principalment:

-el petitum efectuat tant en el recurs de reposició com en la demanda jurisdiccional mostra que l'interessat només ha presentat el seu recurs contra l'ordre d'abandonar el territori de les Valls: en conseqüència, el Tribunal no pot pronunciar-se sobre la qüestió de la validesa de la denegació de l'autorització de sojorn i treball;

-el M.I. Govern, remarca, tanmateix, que la denegació de l'autorització de sojorn i treball ha estat correctament motivada, precisant que la quota prevista de 500 autoritzacions per al període comprès entre l'1 de juny de 1996 i el 31 de maig de 1997 estava exhaurida;

-que el Sr. B. no pot romandre a Andorra en qualitat de turista ja que l'ordre d'abandonar el país és una conseqüència directa i legal de la denegació de la seva sol·licitud d'autorització de sojorn i treball i no de que la seva presència al Principat constitueixi una amenaça per la tranquil·litat, pau i moralitat públiques.

El M.I. Govern ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 10 de març de 1998.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La resolució de data 17 de març de 1997 està correctament motivada: conté els motius de dret que constitueixen el fonament de la decisió.

Tercer.- Sobre el fons.

El Sr. B. ha presentat una demanda d'autorització de sojorn i de treball. Com remarca justament la sentència, "aquesta situació no pot confondre's, ni assimilar-se a la situació de la persona que penetra al país en qualitat de visitant temporal".

L'administració devia per tant examinar aquesta demanda a la vista de la legislació relativa a l'immigració de treballadors nacionals de països de la UE i de l'EFTA. Ara bé, no es discuteix que la quota prevista de 500 autoritzacions per al període comprès entre l'1 de juny de 1996 i el 31 de maig de 1997 estava exhaurida. La decisió de refús de l'autorització és per tant ajustada a dret.

L'article 14 del decret de data 3 de juliol de 1980 preveu expressament l'expulsió de les persones que no han rebut l'autorització de sojorn i de treball.

Aquesta disposició té clarament per objecte prevenir el treball clandestí i és independent de les regles que concerneixen les estades turístiques.

La decisió d'expulsió del Sr. B. és per tant ajustada a dret.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. Lluís B.P.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa la resolució del 17 de març de 1997 i la decisió d'expulsió del Sr. Nikolaus B.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.